

ÚLTIMA HORA

QUI NO PLORA NO XARRUPA

(versió moderna de: a qui no parla, Déu no l'ou,) (que no sabem què vol dir).

Els germans Maristes, pedagogs contrastats en l'espai educatiu catòlic, apostòlic i romà, renten la mala imatge donada després d'unes desenes de petites violacions als seus alumnes.

Abans d'acceptar l'assetjament, van limitar-se a netejar les façanes de les escoles però veient que no n'hi havia prou, i que les matrícules continuaven baixant als centres, han decidit rentar definitivament la seva imatge, donant (a canvi de no celebrar judici) quatre-cents-mil euros a les víctimes.

Un detall molt eucarístic però, és que aquesta suma es repartirà, segons els mals causats als menors, (a saber com i qui decidirà el valor del mal causat) però sobre tot impregna la mesura de consciència cristiana, el fet que només cobraran la indemnització vint-i-cinc dels nens maltractats.

La raó? Que si no van interposar denuncia... que si en el seu cas el delictes ha prescrit... que si total ja s'han convertit en uns desgraciats incurables... o potser alguns s'han fet maricons i això vol dir que els tocaments els agradaven i que la culpa és

d'ells i no dels germans Maristes...

Que Déu, en la seva divina misericòrdia, perdoni als nens magrejats i ara no agraciats amb la magnífica oferta econòmica de la Comunitat Marista. Amen.

LA LLUFA

AMNISTIA INTERNACIONAL BAIXA A SEGONA DIVISIÓ

Amnistia Internacional és com Messi jugant a l'Atlètic de Hierbabuena. Bona fe, bones jugades, tocs exquisits, esperances de victòria però a la fi, derrota sonada, descens de categoria i depressió dins el club. Dit

clarament, l'Atlètic de Hierbabuena, no caldria que jugués.

Amnistia Internacional, ocupa a milers de bona gent que denuncien milers d'injustícies, que elaboren informes preciosos que donen esperances i que després van a la paperera. Desanimats, els grups d'investigació van perdent pistonada i el seu rendiment baixa més que el de l'Atlètic de Hierbabuena.

La Covid semblava poder despertar un nou estímul a Amnistia. Tenien una opció diferent (com un nou campionat) que per la seva sensibilització social els podia tornar a donar ressò. Però Amnistia no està en forma, els falta entrenament.

Després de molta feina, moltes reunions i molta estadística i molts fulls, Amnistia conclou un informe

sobre l'actuació espanyola en època del Covid i en denuncien que la gent gran no va ser ben tractada. Però des de quan es tracta bé a la gent gran? Colles de vells amuntegats en pisos petits, foscos i amb olor a pixum, és donar un bon tracte als nostres avis?

Els avis són avis, és a dir vells i com a tals no els tracte bé ni Déu. Cal una Covid per despertar la consciència, altres vegades tan desperta, de la gent d'Amnistia?

Amnistia hauria de saber que la pandèmia, gracies a la inestimable col·laboració dels governs, ha putejat als ciutadans del món sencer. Vells sí, però també nens i joves i adults europeus asiàtics o americans. La Covid ha portat a la misèria mig entramat econòmic (la meitat feble és clar) i la falta de llits o d'assistència ha estat repartida per igual entre els desgraciats que habitem aquest planeta. I més enllà de la Covid, un terç de la humanitat continua patint pobresa, extorsió, presó i tortura.

En nom dels vells d'aquest a part de la terra, ara denuncia da, signo perquè segueixin deixar morir als vells a canvi de que a un nen africà no li caiguin els mocs de gana.

Amnistia ha de tornar a la divisió d'honor. LLUFETA.

